

Een paar dagen naar St.Lucia

Beschrijving

Een tijdje geleden hadden we besloten om eens naar St.Lucia te gaan. Dit is een zeer bekende vakantiebestemming voor vele rondreizen in Zuid-Afrika. St.Lucia ligt aan de oostkust, niet al te ver van de grens met Mozambique. Het klimaat is subtropisch en dit dorp staat erom bekend dat er â??s avonds nijlpaarden door de straten kunnen lopen.

Vanuit ons huis in Pretoria is het een volle dag rijden, het alternatief is vliegen naar Richards Bay. Vandaar is het nog ongeveer een uurtje rijden. We besloten dit keer te vliegen, want 2 volle dagen reizen met de auto hadden we niet echt zin in, ook al omdat de weg er naartoe maar weinig snelweg was.

Ik had 3 dagen vrij genomen, dus we konden op woensdag vertrekken en zouden tot zondag blijven. We hadden de vlucht van 11 uur, en na een uurtje vliegen kwamen we rond 12 uur in Richards Bay aan. Dit is een zeer klein vliegveld, er komen slechts 3 vluchten per dag aan, alle vanaf Johannesburg. Alhier hadden we een auto gehuurd, die al voor ons klaar stond. Na wat boodschappen in het plaatselijke winkelcentrum en een lunch bij de Mugg & Bean reden we naar St. Lucia. De weg ernaar toe was goed, alleen werd er op 1 plaats gewerkt en kon de wachttijd oplopen tot 20 minuten. Gelukkig was dat voor ons niet het geval en kwamen we in de loop van de middag in St. Lucia aan. We hadden een relatief luxe lodge besproken, en vooraf de 4 nachten betaald. Deze lodge had zonnepanelen, zodat we minder last van loadshedding zouden hebben. Loadshedding komt nog steeds voor, maar niet al te hoge niveau's op dit moment.

Die woensdag was het erg warm en vochtig, het leek wel of ik terug in Congo was, mijn reis van die week ervoor. Gelukkig had de lodge ook airconditioning, zonder zou het wel erg warm worden in de

kamer. We hadden een mooie kamer, met ook een luxe badkamer. Ons werd verteld dat de airconditioning tijdens loadshedding niet werkte, maar daarbuiten wel. Volgens het schema hadden we van 21-23 uur loadshedding en daarna weer vroeg in de ochtend (5-7 u). We hadden echter een safari geboekt voor de dag erop, en die zou ons om 5 uur ophalen, dus van die tweede loadshedding zouden we niet echt last hebben.

Aan het eind van de middag zijn we nog even naar het strand gereden, want St. Lucia ligt direct aan de kust. Daarna hebben we gegeten in een plaatselijk restaurant, de lodge had namelijk geen restaurant.

Ons werd ook verteld â??s avonds in het donker niet op straat te lopen, want je kunt per ongeluk een nijlpaard tegenkomen. En ook zaten er luipaarden. De lodge heette niet voor niets Leopard Corner Lodge.

Inderdaad viel om 21 uur de airco uit, maar we hadden wel een ventilator draaien. Buiten was het nog steeds warm en vochtig, en de temperatuur liep snel op in de kamer. Om 23 uur begon de airconditioning niet te werken, ondanks dat de loadshedding voorbij zou zijn. We wisten niet wat er aan de hand was en de airconditioning heeft de hele nacht niet meer gewerkt. Dat betekende dat onze nachtrust niet bepaald goed was, en we moesten om 5 uur klaar staan voor de safari in het Hluhluwe-Imfolozi park. Dit park heeft the big 5, en nog vele andere dieren. Ik heb â??s morgens een whatsapp gestuurd naar de lodge manager en gevraagd wat er aan de hand was. Er werden excuses aangeboden en Eskom werkte aan een oplossing.

De safari in het park viel een beetje tegen, de gids was niet erg enthousiast en deed niet erg zijn best om voor ons dieren te vinden. Wel hebben we veel neushoorns gezien en dit keer ook zwarte neushoorns. Normaalgesproken zien we alleen witte neushoorns (die eigenlijk breedlip neushoorns

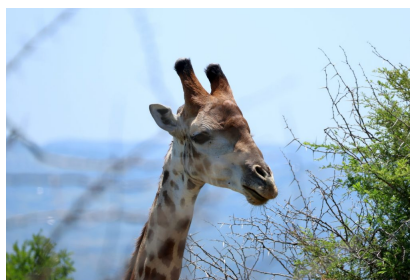
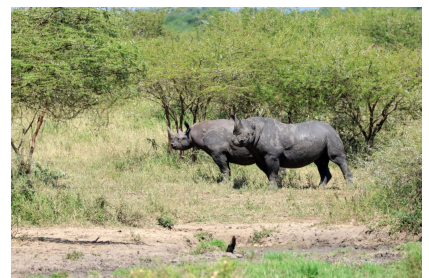
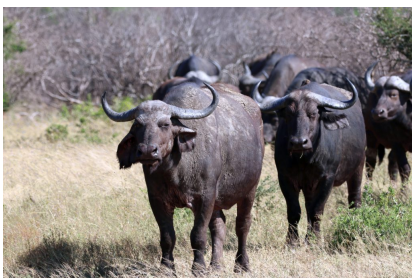
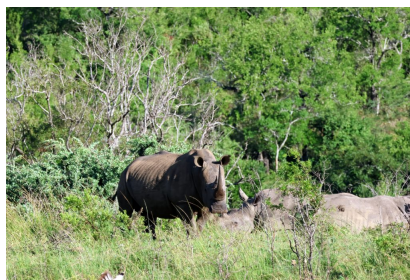
heten).

Zwarte neushoorns, zoek de verschillen met de witte neushoorns

We hebben echter geen enkele katachtige gezien die dag. Wel was het bijzonder warm en vochtig, dus dat kan ook een reden zijn. De lunch werd in een restcamp genuttigd, samen met enkele andere safari-voertuigen. Ik had van tevoren al opgegeven dat Tineke glutenintolerant was en ze zouden er rekening mee houden. Maar de kennis daarover was maar beperkt. Tineke had wat bonensalade en rijstwafels extra, het belangrijkste was het vlees dat op de braai bereid werd. En het vlees was niet gemarineerd (want marinades bevatten vaak gluten). Eerst wilde onze gids het vlees braaien bij de andere gidsen, maar dat heb ik hem uit zijn hoofd kunnen praten. Dan besmet je namelijk nog steeds het vlees. Tineke heeft hem vervolgens op het hart gedrukt het 'plain' te braaien. Toen het vlees bijna klaar was,

zag ik hem echter ineens naar hartenlust met kruiden strooien en voor we het in de gaten hadden, was al het vlees al driftig gekruid. En toen we het label lazen, zaten er inderdaad gluten in, dus Tineke kon ook het vlees niet eten. Ze had wel zelf een noodrantsoen meegenomen, dus gelukkig zat ze niet helemaal zonder eten.

Die middag waren we tussen 3 en 4 terug in de lodge en zijn we daar op onze kamer afgekoeld en hebben we een beetje gerelaxed. De airco deed het dus gelukkig weer. Die avond zijn we weer wezen eten in een anders plaatselijk restaurant. Deze was minder goed dan de vorige avond.

We hadden die avond weer op dezelfde tijden loadshedding, dus van 21-23 uur geen airco en daarna wel weer, dachten we. Echter dat bleek ijdele hoop, om 23 uur kwam de stroom weer niet terug. Gelukkig was het iets minder warm en was het met de ventilator op de kamer iets beter uit te houden. Maar die nacht heb ik weer niet lekker kunnen slapen. En om half 6 stopte de ventilator er ook mee, nu was ook de batterij leeg.

Die ochtend waren we dus al weer vroeg wakker en hebben we nog even naar vogels lopen kijken. Daarbij zagen we deze mooie vogel:

Purple crested turaco – bloukuifloerie

Bij het ontbijt werd ons gevraagd hoe we hadden geslapen en we vertelden dat het slecht was en dat de airco weer niet werkte. Het kwam er volgens hen op neer dat het een probleem van Eskom was en dat nu het hele dorp zonder elektriciteit zat. Dat vonden we wel een erg gemakkelijk excuus en we hebben verteld dat we op zoek gingen naar een andere lodge, waar de airco wel werkte. Ik had inmiddels gezien dat het Sandpiper Guesthouse, dat 200 meter verder in de straat lag, nog wel een kamer vrij had. We hebben daar dus geïnformeerd of we deze kamer konden krijgen en of zij ook problemen met de elektriciteit en airconditioning hebben. Het bleek dat het dorp pas sinds de tweede loadshedding zonder stroom zat, de hele nacht was er gewoon stroom geweest. Dus wat ons verteld was, klopte niet helemaal. Ze hadden inderdaad nog 2 kamers vrij en we hebben een van deze kamers gelijk gereserveerd. Nu moesten we alleen nog van de andere lodge afkomen en geld terug ontvangen,

omdat we 4 nachten betaald hadden.

De lodge manager vertelde ons dat zij helaas geen geld teruggaven voor annuleringen, want het was niet hun probleem, maar van Eskom. Daar was ik het niet mee eens en dat heb ik ook uitgelegd. Ik boek een lodge met airco en vervolgens hebben we nu 2 nachten geen airco gehad. Pas toen ik ging dreigen met slechte reviews werd het verhaal anders. Toen ging hij bellen met het hoofdkantoor en binnen no-time was het geregeld dat ik het geld terug ontving. Ik ontving het zelfs direct terug. Ze zijn dus erg bang voor slechte reviews.

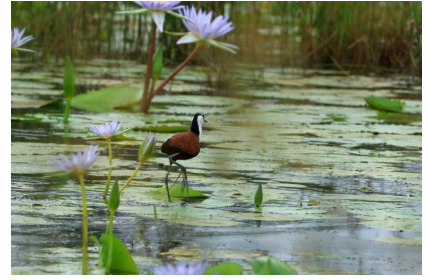
De andere lodge was iets eenvoudiger, maar had daarentegen een prachtige tuin. En bovendien was er een eenvoudig restaurant, waar we die avond ook lekker gegeten hebben.

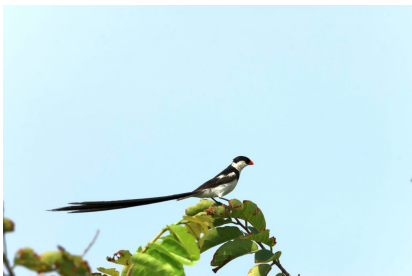
Die dag hebben we een selfdrive gedaan in het park dat grenst aan St.Lucia, het iSimangaliso Wetland Park. Het is een park rond Lake St. Lucia, een meer dat halfzout is. Het meer staat bekend om de vele nijlpaarden en krokodillen. En rondom leven er veel wilde dieren, inclusief ook luipaarden, maar geen leeuwen.

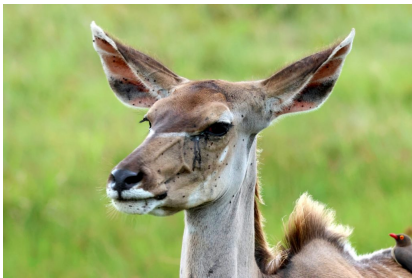
We zijn eerst naar Cape Vidal gereden, dit is een strand- en visplek. Hier is het ook veilig om te zwemmen. Aan de oostkust van Zuid-Afrika komen namelijk haaien voor die gevaarlijk zijn voor mensen. Maar een natuurlijk rif en haaiennetten schermen hier het strand af en zodoende kun je veilig zwemmen.

Daarna zijn we ook nog aan de andere kant van het meer het park ingereden. Deze kant is minder druk en aan het eind kun je aan het meer komen. Hier was echter verder niemand, terwijl het in Cape Vidal wat drukker was.

Bij Cape Vidal zou ook een apensoort leven die zeldzamer is, de Samango aap. We hebben deze die dag echter niet kunnen ontdekken.

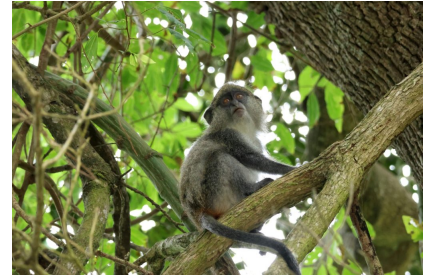

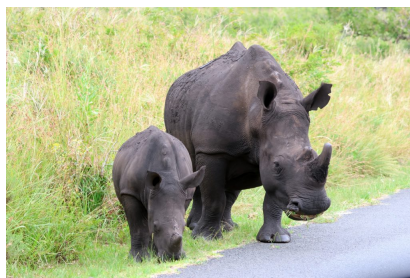
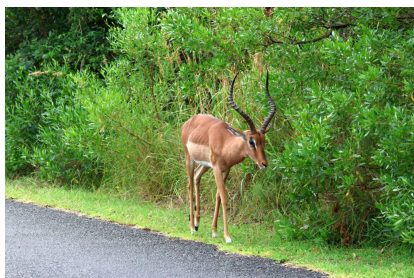
Een veel gedane activiteit in St.Lucia is ook een boottocht op het meer, voor het spotten van nijlpaarden en krokodillen. We hadden deze besproken voor de laatste middag (zaterdag). Die ochtend zijn we nog een keer naar Cape Vidal gereden, wellicht hadden we nu meer geluk om luipaarden of die zeldzame apensoort te spotten.

Bij Cape Vidal aangekomen zagen we wel apen, maar het waren velvet apen. Toen we terug wilden rijden viel mij opeens op dat een aap een zwarte arm had. En toen we beter keken, bleek het in de boom vol met deze samango aap te zitten. Ze lijken van verre dus wel een beetje op de velvet aap, maar dichterbij zie je grote verschillen. We hadden ze dus toch gespot. Luipaarden hebben we echter niet gezien.

Samango monkey â??
Witkeelmeerkat

Onderweg kwamen we weer diverse andere dieren tegen:

Zoek de 2 ijsvogels

Crested Guineafowl

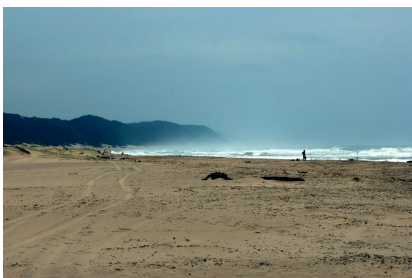

dezelfde dan gisteren

Lekker hapje

We hadden nog tijd over, onze boottocht was pas om 16 uur, daarom zijn we ook nog weer even naar het strand in St.Lucia geweest:

De laatste middag zijn we dan met een boot het meer opgevaren. Op de boot kon je met 15 personen zitten en de schipper/gids vertelde allerlei wetenswaardigheden over het park, die dieren en het meer. Normaalgesproken is het meer halfzout, maar een aantal jaar geleden was het afgesloten om oliecontaminatie tegen te gaan. Dat had echter gevolgen voor de dieren en planten die er leven. Er was nu veel riet, dat alles een beetje overwoekerde. Het laatste jaar is er weer een open verbinding met de zee, maar het zal nog wel even duren voor alles hersteld is. En krokodillen kwamen nog maar weinig voor in het gebied waar wij gevaren hebben, we hebben er precies 1 gezien. Nijlpaarden waren er echter veel meer, en daarnaast veel vogels.

We werden opgehaald met
een unimog

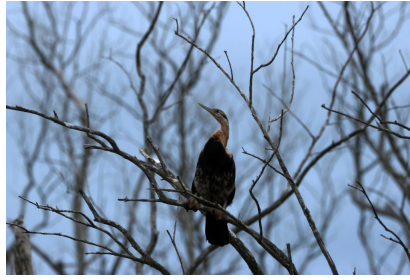
Dit was de boot

Pied kingfisher in volle
vlucht

Moeder met jong

De enige krokodil

Die avond hebben we weer in hetzelfde plaatselijke restaurant gegeten als de eerste avond. We waren vrij laat, want de bootsafari was pas rond half zeven terug aan wal. Terwijl we zaten te eten (buiten op het terras) was er opeens opschudding. En warempel, daar liep een eenzaam nijlpaard door de straat. Deze dieren grazen â??s nachts, terwijl ze overdag vooral in het water zitten (hun huid kan niet goed tegen de zon). En het mooie gras ligt aan de andere kant van het dorp. Daarom zijn ze vaak â??s avonds in het donker op weg naar dat gras, en in de vroege ochtend weer terug naar het water. Je moet dan niet in de weg lopen, want dan kunnen deze dieren agressief worden. Ieder jaar komen de meeste mensen in Afrika om door nijlpaarden, en niet door luipaarden of leeuwen.

Op zondag moesten we dan terugrijden naar Richards Bay, en na het inleveren van de auto, terugvliegen naar Johannesburg. Uiteindelijk waren we dan rond 15 uur weer thuis. De vlucht was behoorlijk onrustig, veel turbulentie, vooral aan het eind. Het was warm in Johannesburg en die avond hebben we nog een flinke regenbui gehad, er viel 40 mm in 1 uur tijd.

St.Lucia is zeker de moeite van een bezoek waard, je voelt je veel meer in een (sub) tropische omgeving. Het is er veel vochtiger dan in een groot deel van Zuid-Afrika. Het is wel erg toeristisch, we zijn dan ook redelijk wat Nederlanders tegengekomen. En het ontdekken van een nieuwe apensoort maakte het een beetje speciaal. Deze apen zouden ook voorkomen in het Krugerpark, maar zijn daar erg zeldzaam (alleen in het noorden).

Categorie

1. Geen categorie

Datum aangemaakt

20/02/2024

Auteur

louis